

COLUMN

GESPROKEN COLUMN BIJ DE JAARLIJKSE AANBIEDING VAN MUZIEK AAN HARMONIE GAUDETE IN DOMINO DOOR DE LEDEN VAN VERDIENSTE OP 13 MAART 2018

Er was eens..., nee, er wáren eens twee fanfareorkesten. Het ene blies in Loksbergen, het andere float in Kortenaaken en beide plaatsen liggen in België. En daar ga je dan, tel uit je winst.

Nu was er in Loksbergen met dat blazen iets aan de hand. Boze tongen beweerden dat het orkest daar binnenkort niet langer hoog van de toren zou kunnen blazen omdat men er onderhand geen veer meer van de lippen kon blazen, ja zelfs op korte termijn de kraaienmars en dus dito de aftocht zou moeten blazen. Maar volgens de stellige opvatting van het fanfarebestuur wisten die boze tongen natuurlijk van toeten noch blazen.

In Kortenaaken was het ook al crisis. Het fluiten daar bleek steeds minder te worden dan een fluitje van een cent. Hoe dat kwam: men begreep er geen fluit van, maar het fanfarebestuur had des te beter door dat als het zo verder zou gaan, het gefluit zou verworden tot een aanfluiting en men zeker en vast naar het voortbestaan van het Kortenaakse muzikale instituut kon fluiten.

Na lange tijd diep te hebben nagedacht kregen ze in Loksbergen en Kortenaaken een begenadigde geniale ingeving. Er werd besloten tot een fusie van het fluiten en het blazen waardoor een geheel nieuw concept ontstond. Allerwegen werd er zacht gefluisterd dan wel hardop gesproken over het nieuwe en unieke flazen door het geheel nieuw gefuseerde fanflazenorkest en vanwege een door deze ontwikkelingen ontstane euforische en melodische bui werd Bert Appermont opdracht gegeven voor het nieuwe muziekgezelschap een ode te componeren die moest bestaan (en ik citeer) “uit twee contrasterende elementen: een ritmisch karaktervol, snel thema en een melodisch, gevoelig langzaam thema.”

De titel moest de vernieuwde passie symboliseren die door de fusie was ontstaan en verwijzen naar het geestdriftige en vurige karakter in het stuk. Allé, allé dus Gaudete-mannekes en -vrouwkes, zorg da ge goe goesting krijgt en begin met alle inzet aan uw nieuwe “Winds on Fire” en dát natuurlijk in een passend con fuoco.

En nu heb ik geen bruggetje. Tegen alle verwachting in heb ik geen bruggetje of heb ik met “tegen alle verwachting in” verdorie juist een prima bruggetje? “Tegen alle verwachting in”, “Against all odds” heet de film uit 1984 waarvoor Phil Collins het gelijknamige themanummer schreef.

De compositie is een “ballad” waarin de hoofdrolspeler zijn ex-vriendin smeekt naar hem te kijken terwijl hij weet dat dat vergeefs zal zijn, maar niettemin het proberen waard. “Take a look at me now” kreeg ongeveer een eeuwigheidswaarde en bleek “gefundenes Fressen” voor menig muzikaal artiest.

Phil Collins leverde de compositie een Grammy Award op alsmede een Oscarnominatie voor het beste originele nummer.

En dat is toch wel een mooie en zoete troost voor muziek die hij schreef voor de vrouw die hem had verlaten. Weer een bewijs dat de schoonste kunst kan ontstaan uit de grootste emoties.

Bert Boermans van uitgeverij Lambo zegt over de emotie van kunst: “Krijg je wel eens kippenvel van muziek? Of dat de tranen je in de ogen springen? Of dat je er stil van wordt – of juist vrolijk en wilt gaan dansen. Dat heeft niet zo veel te maken met of je je op dat moment blij of verdrietig voelt; de muziek is gewoon zó mooi dat ze je overweldigt, je recht in je hart treft. Diep binnenin je zit kennelijk een snaar die geraakt kan worden. Zo’n moment kan je overvallen, maar het is ook zo weg.”

Dat het zo weg is, moet natuurlijk glansrijk en effectief worden voorkomen. Hier rust er voor Gaudete een verantwoordelijke taak.

Dus een welgemeend goede raad van uw Leden van Verdienste: speel het stuk voor ons Cuijks en ander volk dat het een aard heeft. Maar voor het zover is moet u allen er natuurlijk wel mee aan de gang. Dus als u thuis dit nieuwe muziekstuk vol ijver en toewijding aan het repeteren bent en het gaat per ongeluk een keer mis en dat tegen alle verwachting in natuurlijk, zeg dan vergoelijkend in de geest van de titel van de compositie tegen uzelf: “Oeps, against all odds” en met een pokerface tot uw verbouwereerde huisgenoten: “Güt, take a look at me now”.

Mark my words: triomf, hulde en warme dankbaarheid zullen als beloning uw deel zijn.

Cuijk, 13 maart 2018
Louk Hombergen